

sendelsen. Er køberen alligevel efterfølgende kommet i besiddelse af det solgte, må han sørge for, at det snarest muligt bliver bragt tilbage til sælgeren. I modsat fald må han antages at have opgivet sin tilbagetræden fra købet.

Omkostningerne ved tilbagesendelsen til sælgeren skal betales af køberen, jfr. stk. 6. Såfremt der foreligger en mangel, som giver køberen ret til at hæve købet, følger det af almindelige regler, at han normalt ikke er forpligtet til at sørge for tilbage-transporten, men kan nøjes med at stille det købte til disposition for sælgeren til afhentning på bopælen.

Til stk. 5.

Bestemmelsen tager bl. a. stilling til spørgsmålet om, hvem der bærer risikoen for hændelig undergang eller beskadigelse af det solgte, såfremt køberen fortryder købet. Efter dørsalgslovens regler påhviler denne risiko sælgeren såvel i fortrydelsesperioden som under forsendelser til og fra køberen, jfr. lovens § 8, stk. 2, og § 11, stk. 2. I betænkningssudkastets § 7, alternativ B, stk. 4, foreslås som deklaratorisk regel, at køberen kan fortryde købet, blot han inden fristens udløb kan tilbagegive det købte til sælgeren eller til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen, i væsentlig samme stand og mængde som ved modtagelsen. Forslaget indebærer således, at risikoen påhviler køberen, medens denne har tingen i sin besiddelse. Ved forsendelser til og fra køberen påhviler risikoen derimod sælgeren.

Justitsministeriet har imidlertid fundet det mindre rimeligt at pålægge sælgeren i et almindeligt køb på kredit at bære risikoen for de skader, der indtræder under forsendelsen af det købte tilbage til ham, efter at køberen har fortrudt købet, og det er derfor i stk. 5 gjort til en betingelse for fortrydelsesretten, at det købte overgives til sælgeren i væsentlig samme stand og mængde. Efter bestemmelsen skal det modtagne overgives til sælgeren i væsentlig samme stand og mængde, som det var, da det blev leveret til køberen, og ikke, som foreslået i betænkningen, da køberen modtog varen. I praksis vil resultatet dog i de fleste tilfælde blive det samme som efter udvalgets forslag, da der ved lov nr. 147 af 4. april 1979 er indført ændrede regler om leveringstidspunktet i forbruger køb, jfr. købelovens § 73, hvorefter levering først anses for sket, når genstanden er kommet i køberens besiddelse. Det vil derfor normalt ikke berøre køberens fortrydelsesret, at varen er blevet beskadiget under forsendelsen til ham, eller i øvrigt inden han har

fået genstanden i hænde. Er dette tilfældet, vil køberen i øvrigt i stedet kunne vælge at påberåbe sig købelovens bestemmelser om mangler. Har parterne imidlertid aftalt, at levering skal ske på et tidligere tidspunkt end ved overgivelsen til køberen, er fortrydelsesretten betinget af, at det købte kan tilbagegives i væsentlig samme stand og mængde, hvori det var på det aftalte leveringstidspunkt. Er købelovens § 73 ikke fraveget ved aftale, og afviser køberen at modtage eller indløse en forsendelse fra sælgeren inden fortrydelsesfristens udløb eller efter at have givet rettidig underretning om tilbagetræden fra købet, når levering aldrig at finde sted, og det vil derfor i denne situation være sælgeren, som bærer risikoen for genstandens hændelige undergang eller forringelse under såvel frem- som tilbagesendelsen.

Bestemmelsens sidste pkt., som svarer til § 8, stk. 1, 2. pkt., og § 11, stk. 2, 2. pkt., i dørsalgsloven samt til bemærkningerne i kreditkøbsbetænkningen s. 72, sigter til nogle undtagelsestilfælde, hvor selve ibrugtagningen af en vare medfører en formindskelse af dens salgsværdi, uanset at den for så vidt er i samme stand som før. Som eksempler kan nævnes en fabriksny bil og en plomberet grammofonplade. Køberen bør i disse specielle tilfælde gøre sin stilling op, inden han tager varen i brug.

Til stk. 6.

Efter bestemmelsen må de omkostninger – herunder forsendelsesomkostninger – der er forbundet med at bringe det købte tilbage til sælgeren, bæres af køberen. Dette svarer til, hvad der er bestemt i dørsalgslovens § 11, stk. 4, og foreslået i § 7, alternativ B, stk. 4, i betænkningen, jfr. denne s. 49 og s. 71.

Til stk. 7.

Bestemmelsen, der i det væsentlige svarer til betænkningssudkastets § 7, alternativ B, stk. 5, jfr. betænkningen s. 72, vedrører tilfælde, hvor forbrugeren har betalt en del af købesummen, forinden fortrydelsesretten gøres gældende. Da helt kortvarige kreditter er undtaget fra lovens anvendelsesområde, jfr. § 5, stk. 1, vil det næppe forekomme, at køberen på dette tidspunkt har betalt hele købesummen.

Da fortrydelsesretten må betragtes som en ophevelse af købet mellem køberen og sælgeren indbyrdes, må et eventuelt tilbagebetalingskrav rettes mod sælgeren, også selv om rettigederne i henhold til købekontrakten tilkommer eller er over-